

НАМИРАНЕ НА ЯДИВАТА

Превод от испански: Никола Инджов, 1998

chitanka.info

Казаха си наново боговете:

— Какво ще ядат хората. Вървете и търсете ядива!
И тръгна червената мравка за царевични зърна
към Хълма на ядивата.

Срещна я Кецилкоатъл и я попита:

— Кажи ми къде намери тези зърна?
Тя не искаше да му каже, но той я попита пак.
И накрая му каза:

— Там, на Хълма на ядивата!

И мравката го отведе там.

Кецилкоатъл се превърна на черна мравка.

Заедно с червената мравка изкачиха Хълма на
ядивата.

И започнаха двамата да пренасят царевични зърна
към полите на планината, след това в Тамоанчан —
земя на раждащия се живот. Опитаха ги боговете,
в нашите уста ги поставиха и с тях захванахме да
растем.

Казаха си тогава боговете:

— Какво да правим с Хълма на ядивата?
Тръгна мигом Кецилкоатъл и се опита да го нарани.
С въже го обвърза здраво, но не успя да го вдигне.
А със зърна царевични предсказания прави Охомоко
и съпругата му Сипактонал подхвана съдби да гадае.
И двамата заедно казаха:

— Съдено е да го разруши Изтерзаният бог
Нанауатъл!

И хвърлиха пак жребий.

Но дойдоха всички богове на земята и дъждада —
Тлалоките.

Богове сини като небе, богове бели,
богове жълти, богове червени.

Направиха купчина земя.

И боговете на земята и дъждада — Тлалоките,
отнесоха всичките ядива —

*бяла царевица, жълта царевица,
листата на зелената царевица,
възчерна царевица,
фасула, цвеклото, чиата, чикалотата.
Всичко, което е наше ядиво,
бе заграбено от божествете на дъждада.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.